

Прийоми мотивації в структурі сучасного уроку

Методичний посібник

Автор Яковенко Галина Олександрівна, учитель
«Загальноосвітня школа I-III ступенів № 5
Маріупольської міської ради»

Маріуполь - 2019

Прийоми мотивації в структурі сучасного уроку.

Посібник для вчителя початкових класів. /Укладач Г.О. Яковенко, вчитель початкових класів, зош № 5 – Маріуполь, 2019 рік./

У посібнику розкриваються теоретичні основи, ігри та вправи прийомів мотивації в структурі сучасного уроку.

Пропонуються зразки таблиць, які сприятимуть підвищенню мотивації навчання в початковій школі.
Для вчителів початкових класів, вихователів груп продовженого дня.

Прийоми мотивації в структурі сучасного уроку

Прийоми мотивації в структурі сучасного уроку мотивація - це одна з найважливіших умов, що забезпечує успішне формування в учнів знань, слугує для них джерелом отримання нової інформації та осмислення її, розвитку мовлення та самостійного розуміння матеріалу.

Успіх будь-якої діяльності залежить не лише від здібностей і знань учня, а й від мотивації, тобто від прагнень самостверджуватися, досягати високих результатів. Адже чим вищий рівень мотивації чим більше чинників спонукають дитину до діяльності, тим більших результатів вона може досягти.

Увага до мотивації навчання пов'язується з тим, що для самої навчальної діяльності необхідна організація активності самого учня.

Подані далі вправи можуть використовуватись для формування та підвищення рівня мотивації учіння учнів початкових класів.

Слід уточнити поняття «учіння» та «мотивація». Поняття «учіння» - це «цілеспрямований процес засвоєння знань школярами, оволодіння ними практичними навичками та вміннями через активну діяльність самого учня в єдності навчального завдання, навчальних дій, самоконтролю та самооцінки».

Термін «мотивація»- це один із найважливіших факторів, поряд із здібностями, знаннями, навичками, який забезпечує успіх у діяльності.

Під поняттям «мотивація» розуміємо сукупність зовнішніх та внутрішніх чинників, які спрямовують навчальну діяльність молодшого школяра. Продуктивність діяльності, її процес і результат визначаються, по-перше, спрямованістю мотивів і змістом, по-друге, силою й активністю мотивів. Мотивацію учіння формують зовнішні та внутрішні мотиви:

1. Пізнавальні:

- широкі навчальні;

- навчально-пізнавальні;
 - мотиви самоосвіти;
2. Соціальні:
 - широкі соціальні;
 - позиційні соціальні;
 - мотиви співпраці з іншими під час учіння
 3. Цікавість та інтерес до навчальної діяльності
 4. Потреба в пізнанні нового
 5. Мотиви та мета учіння, провідного виду діяльності.

У процесі формування мотивації психологи та педагоги виділяють 5 рівнів навчальної мотивації (за книгою М.Маркової та ін. «Формирование мотивации учения»):

- I. Високий рівень шкільної мотивації, навчальної активності. У таких дітей є пізнавальний мотив, прагнення найуспішніше виконувати всі запропоновані шкільні вимоги. Учні сумлінно виконують всі вказівки вчителя, сумлінні і відповідальні, переживають якщо отримують негативні оцінки.
- II. Гарна шкільна мотивація. Учні успішно справляються з навчальною діяльністю. Подібний рівень мотивації є середньою нормою.
- III. Позитивне ставлення до школи. Але школа приваблює таких дітей поза навчальною діяльністю. Такі діти досить добре почуваються в школі, щоб спілкуватися з друзями, учителем. Їм подобається бути учнями, мати гарний портфель, ручки, пенал, зошити. Пізнавальні мотиви у таких дітей сформовані меншою мірою і навчальний процес їх мало приваблює.
- IV. Низька шкільна мотивація. Ці діти відвідують школу неохоче, воліють пропускати заняття. На уроках часто займаються сторонніми справами, іграми. Мають проблеми в навчанні. Важко адаптуються до школи.
- V. Негативне ставлення до школи, шкільна дезадаптація. Такі діти не справляються з навчанням, мають проблеми у спілкуванні з однокласниками, учителями. Школа нерідко сприймається ними як вороже середовище, перебування для них у ній нестерпне. В інших випадках учні можуть виявляти агресію,

відмовлятися виконувати завдання, дотримуватися тих чи інших норм і правил. Часто у таких школярів виявляються нервово-психічні проушення.

Серед причин спаду мотивації молодших школярів до навчальної діяльності можна зазначити наступні (за книгою М.Матюхіної «Мотивация учения младших школьников»):

- ставлення учня до вчителя;
- ставлення вчителя до учня;
- особиста значущість предмета;
- розумовий розвиток учня;
- продуктивність навчальної діяльності;
- нерозуміння мети навчання;
- страх перед школою.

На сучасному рівні психологічної науки ми не можемо просто констатувати, що учень не хоче вчитися. Необхідно з'ясувати, чому саме він не хоче вчитися, які сторони мотивації в нього не сформовані, в якому випадку він не хоче вчитися, чи це ми, дорослі, не навчили його так організовувати свою поведінку, щоб мотивація до навчання з'явилася.

А тому перед школою стоїть завдання – розвинути в дитині позитивну мотивацію до навчальної діяльності. Адже для того, щоби учень по-справжньому включився в роботу, потрібно, щоб завдання, які ставляться перед ним під час навчальної діяльності, були не тільки зрозумілі, а й прийнятні школярем, тобто були для нього значущими.

Наведу приклади спеціальних вправ, які сприяють не тільки формуванню мотивації учіння, а й створюють позитивний настрій у групі дітей. Мета занять – формування позитивної навчальної мотивації, підвищення самооцінки молодших школярів, розвиток саморегуляції, формування навичок керування психічними функціями, корекція порушених психофізичних функцій за допомогою рухової активності.

Пропоновані заняття базуються на позиціях:

- * мотивуючої сили – ігрові вправи, які активізують позитивно спрямовані мотиви на розвиток зацікавленості та інтересу до навчальних задач;

- * спрямованості на досягнення позитивного результату діяльності та використання результатів у повсякденному житті;
- * парадоксальності – експериментування із закономірностями мотивації учіння. Ігрові вправи сприяють появі впевненості у можливості власних досягнень, відкриття в собі нових можливостей;
- * створення сприятливої ситуації взаємодії у групі;
- * використання результатів занять в ситуації шкільного навчання;

Мотивація навчальної діяльності за допомогою прийомів роботи з текстом

“Досвід впровадження особистісно-зорієнтованого навчання засвідчив, що підготовку до групової роботи найкраще розпочинати з парної діяльності, коли учні виробляють уміння спілкуватися із самими собою, текстом, одним з одним (слухати, ставити запитання, відповідати на запитання, дискутувати, створювати спільні проекти тощо)”, - пише у своїй статті “Діяльнісна основа навчання на особистісно зорієнтованому уроці” канд.. пед. наук Фасоля А.М.

Форми роботи з текстом:

- оволодіння прийомами активного слухання;
- перефразування;
- кероване читання;
- читання з позначками (+ - я це знав; ! – нова інформація);
- рефлексія читання з позначками;
- сенкан.

Мотивація навчальної діяльності на основі діяльнісного підходу до навчання

Всі ключові компетентності: комунікативні, організаційні, саморозвитку і самоорганізації можуть бути сформовані тільки на діяльнісній основі, яка й передбачає вироблення в учнів умінь самостійно здобувати і

застосовувати знання, тобто самостійно вчитися. Стосовно математики це означає вироблення умінь: аналізувати, класифікувати, робити умовиводи за аналогією, діставати наслідки з даних передумов шляхом несуперечливих міркувань тощо. Зрозуміло, що без звернення до активних та інтерактивних технологій цього не досягнути. Тому, що найвищий відсоток засвоєння (до 95%) досягається саме в процесі взаємонавчання.

1. Навчальна діяльність під керівництвом педагога.

2. Самостійна навчальна діяльність.

Здійснюється в тому випадку, коли окремі етапи роботи або робота загалом виконується учнем без допомоги педагога. Можливе використання алгоритму дій на уроці або переважної частини уроків з певної теми. Учитель виступає в ролі консультанта.

Мотивація навчальної діяльності на основі самоосвітньої діяльності учнів

Прийоми самостійної роботи учня:

- * Прийом смислового опрацювання тексту, виокремлення в ньому ідей, принципів, законів, осмислення узагальнених способів розв'язання задач.
- * Прийоми стислого та найбільш раціонального конспектування (план, тези, конспект, реферат).
- * Використання різноманітних видів контролю, поетапної перевірки своєї роботи тощо.
- * Загальні прийоми пошуку додаткової інформації (робота з бібліографіями, довідниками, каталогами, словниками, енциклопедіями).
- * Прийоми підготовки до державної атестації, тематичного оцінювання, тощо.

Мотивація навчальної діяльності шляхом використання інтерактивних технологій

Розвиток інтересу в навчанні – проблема освіти ХХІ століття, яка хвилює кожного сучасного педагога. Інтерес стимулює волю й увагу, зацікавлені учні легше й міцніше запам'ятовують. Повернути учням інтерес до навчання, посилити бажання навчатися мають інтерактивні технології навчання. Адже зміст інтерактивного навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається за умови постійної взаємодії всіх учнів. Це взаємонавчання, де вчитель та учні є рівноцінними суб'єктами навчання. Організація інтерактивного навчання передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне вирішення проблеми на основі аналізу обставин та відповідної ситуації. Воно ефективно сприяє формуванню вмінь і навичок, створенню атмосфери співпраці, взаємодії. Під час такого навчання учні вчаться бути демократичними, спілкуватися з іншими людьми, критично мислити, приймати зважені рішення.

Мета використання інтерактивних методик:

- * створити «зону психологічного комфорту», запобігти зниженню рівня уваги протягом уроку;
- * уникнути зниження рівня зацікавленості навчальним матеріалом;
- * подолати дискомфорт через недосконале володіння інструментарієм інтерактивного навчання.

Класифікація інтерактивних технологій за формою організації навчальної діяльності (О. Пометун, Л. Пироженко):

- * технологія кооперативного навчання;
- * технологія колективно-групового навчання;
- * технологія ситуативного навчання;
- * технології опрацювання дискусійних питань.

Варіанти роботи з учнями:

- * діяльність у парах, малих групах;
- * використання інтерактивних прийомів «Коло ідей», «Акваріум», «Асоціація», «Мікрофон», «Навчаючи – навчаюсь», «Мозковий штурм», «Незавершені речення», «Ажурна пилка»;
- * дискусійне навчання (дискусія, диспут, дебати);
- * вправи «Відстрочена увага», «Лови помилку», «Своя опора», «Дружня порада», «Створи символ»;
- * нестандартні форми роботи (сенкани, інтерв'ю, вернісаж ідей, рольова гра тощо).

До інтерактивного навчання не можна ставитися як до універсального засобу викладання й прагнути переведення всього процесу навчання на «інтерактивні рейки». Логічно говорити про застосування інтерактивних методів викладання. Проблемою є також підготовленість як педагога, так і учнів до цього виду роботи.

В основі інтерактивного навчання лежать принципи:

- * Безпосередньої участі кожного учня занять, що зобов'язує педагога зробити кожного учня заняття активним шукачем шляхів і засобів вирішення тієї чи іншої проблеми;
- * Взаємного інформаційного, духовного збагачення. При цьому навчальний процес організовано таким чином, щоб учні мали можливість обмінятися своїм життєвим досвідом, одержаною інформацією;
- * Особистісно орієнтованого навчання.

У процесі вивчення спеціальних дисциплін найбільш ефективними є ділові ігри, які ми застосовуємо з дослідницькою метою, навчальними цілями щодо реальної діяльності на виробництві. Основою для ділової гри є теоретичний матеріал. Ділова гра дає можливість програти практично будь-яку конкретну ситуацію. Гра дозволяє з'єднати знання та навички перетворити знання з передумови до дій у самій дії.

Із загального кола питань, що впливають на якість і результати гри, виділяють такі:

- * вдалий вибір теми, її актуальність та дискусійні можливості;
- * підбір учасників гри, розподіл їх на підгрупи, відділи, посади з урахуванням знань учнів і мікроклімату в групі;
- * чітка розробка завдань;
- * глибоке вивчення учнями матеріалу, відпрацювання різних варіантів;
- * напрацювання «запасних» ситуацій;
- * аналіз гри , її оцінка, анкетування учнів.

- * тільки та гра може вважатися діловою, в якій чітко розроблені:

- * виробнича модель об'єкта або процесу;

- * ігрова модель професійної діяльності учнів;

- * система пізнавальних та ігрових мотивів.

У діловій грі треба ставити дві цілі: ігрову і педагогічну. Спеціально розроблені ділові ігри, найкраще сприяють засвоєнню матеріала.

Ділова гра складається з трьох етапів: підготовчий, ігровий і заключний. На першому етапі вчитель гри готує учнів до гри, здійснює розподіл ролей. Учні вивчають літературу, нормативні документи, розглядають можливі варіанти завдань, готують необхідні атрибути гри.

Другий етап – безпосередньо гра. Вчитель не втручається в її хід, його мета видати завдання, додаткову інформацію, стежити за дотриманням часового режиму і спрямувати гру на розвиток у учнів аналізу конкретної виробничої ситуації і проблеми. Гра може відбутися у тому випадку, коли в ній є ролі, що взаємодіють між собою, проблема, правила гри, ігровий результат.

На третьому етапі обговорюються результати гри. Оцінюється діяльність кожного учня: за що і як він заохочується, і навпаки .

Під час гри учні реалізують комплекс умінь:

- * бачення ситуації в цілому; вміння аналізувати складові частини об'єкта діяльності;

- * виділення в цій ситуації предмета дій, мети, засобів та результатів, яких потрібно досягти;

- * постановка завдання;

- * виконання дій, спрямованих на вирішення конкретних виробничих завдань;

- * проведення оцінювання та аналізу результатів діяльності;
- * прийняття самостійних рішень.

Необхідно відмітити, що проведенню ділових ігор повинна передувати серйозна робота учнів з поглиблення знань технологічних процесів.

Особливість ролі педагога під час ділових ігор:

- * підвищується особиста активність і професійна компетентність;
- * педагог повинен бачити чіткий міжпредметний зв'язок;
- * зниження ролі педагога до ролі арбітра;
- * змінюється форма взаємовідносин системи «педагог - учень», педагог стає старшим колегою.

У підсумку під час проведення ділової гри учні набувають:

- * навички самоорганізації;
- * вміння самостійно планувати свою діяльність;
- * цілеспрямованість;
- * вміння домовитися про розподіл ролей;
- * здібності враховувати думки інших і допомагати один одному заради досягнення поставленої мети.

Успіх ігрової діяльності залежить від соціально-психологічних якостей і знань учнів і професійної компетентності керівника гри.

Ринкові закони є досить відчутними і в освітній галузі, де кожний навчальний заклад постійно удосконалюючи форми і методи роботи, прагне підтримувати рівень своєї конкурентоздатності. Чим визначається цей рівень? Факторів є багато, але найважливішим з них – конкурентоздатність випускників. Серед суттєвих переваг, які дозволяють випускнику по закінченні навчального закладу знайти своє місце насамперед є:

- * уміння використовувати теоретичні знання на практиці;
- * високий рівень самосвідомості й відповідальності;
- * здатність до прийняття самостійних рішень;
- * уміння працювати в команді.

Мотивація навчальної діяльності шляхом використання творчих завдань та методу проектів

Метод проектів передбачає рішення певної проблеми, взятої з реального життя. Це обумовлює використання різних засобів (прийомів, форм) навчання та поєднання знань з науково-технічних і творчих галузей.

Проектну систему навчання розробили в 20-ті роки XX сторіччя американський педагог Дж. Дьюї та його послідовник В. Кілпатрик. Цей метод завжди орієнтовано на самостійну діяльність учнів: індивідуальну, парну, групову, яку виконують протягом визначеного вчителем терміну. Це означає, що учні володіють сукупністю навчально-пізнавальних прийомів. Як педагогічна технологія метод проектів є сукупністю послідовно-пошукових, проблемних методів, творчих за своєю суттю.

Метод проектів навчає вміння «проектувати у великому і малому, вибрати найоптимальніші й водночас конкурентоздатні варіанти розвитку».

Мета творчих проектів:

- сприяти формуванню інтелектуальних, спеціальних і загально культурних знань, умінь учнів;
- сприяти розвитку ініціативності, навичок співробітництва;

- сприяти розвитку логічного мислення;
- навчити бачити проблеми і вміти приймати рішення;
- вчити вмінням отримувати і використовувати інформацію;
- розвивати навички самостійного планування, самоосвіти, комунікабельності.

Основною вимогою технології є конкурентний, «відчутний» результат діяльності: доповідь у відповідних службах, випуск альманаху (газети), низка серії заходів, репортажів тощо.

Щоб набути даних якостей, молоді люди повинні мати можливість упродовж усього періоду навчання розвивати самостійність, навчатися і спеціальності, і вмінню вести себе в суспільстві.

Час сьогодні вимагає йти не шляхом удосконалення методів, у яких принцип наслідування є провідним і призводить до інтелектуального та фізичного перевантаження учнів, а шляхом пошуку нових, ефективніших методів навчально-пізнавальної діяльності учнів, які забезпечують виконання замовлення й потреби суспільства.

Потреби суспільства можна скомпонувати в блок таких дидактичних вимог до організації навчально-ізнавальної діяльності учнів:

- * Формування у учнів навичок самоосвіти, самооцінювання, самовизначення, самоаналізу дій тощо.
- * Науково-практична підготовка особистості до свідомого професійного самовизначення.
- * Формування вибіркової, відносно стійкої спрямованості інтересів і потреб особистості на певний аспект соціальних цінностей.
- * Формування соціальної компетентності, що характеризуються наявністю соціальних знань, соціального досвіду.
- * Формування в учнів соціальної поведінки, яка характеризується рефлексією особистості на соціум, що продовжує їхню взаємозумовленість.

- * Ознайомленість з соціальним простором - фундаментальними умовами діяльності та спілкування людей у суспільстві.
- * Формування навичок пошукової активності.
- * Виховання відповідальності за морально-ціннісний вибір засобів досягнення мети.
- * Розвиток таких якостей як працездатність і цілеспрямованість.

Перелічені пріоритетні характеристики є стратегічними орієнтирами на якісну освіту. Ось тут важливою є підтримка інноваційних починань, їх адекватне оцінювання.

Ігри та вправи для підвищення мотивації учіння у молодших школярів

«МОЄ ІМ'Я»

Учні стають у коло та кидаючи один одному м'яч, називають власне ім'я. після цього їм пропонують оформити власні бейджі.

«МІЙ СУСІД»

Пропонується на розданих паперових заготовках у вигляді парт написати побажання успішно навчатися своєму сусідові по парті.

«Я ВИКОНУЮ ДОМАШНІ ЗАВДАННЯ»

Учні розповідають, як вони виконують домашні завдання: з яких предметів починають, хто допомагає у підготовці уроків, використовують чернетку и одразу пишуть у чистовик, чи перевіряють домашнє завдання дорослі і т.ін. потім пропонується скласти збірку порад щодо виконання домашнього завдання.

«ДЕРЕВО ОЧІКУВАНЬ»

З ватману виготовляється дерево очікувань. На занятті учні вирізають з паперу листочки, на яких пишуть свої очікування від навчання у цьому навчальному році, і прикріплюють їх на дерево очікувань. Вчитель наприкінці навчального року разом з учнями має підбити підсумки очікувань.

«ДОЛОНЯ»

Пропонується на аркуші паперу обвести свою долоню фломастером. Потім на малюнку на кожному пальчику, починаючи з великого, написати вислови – позитивні характеристики самого себе.

«ПРИЄМНІ СПОГАДИ»

Кожен учасник має пригадати ситуацію, бажано шкільну, в якій він був задоволений собою, пишався своїми діями та досягненнями. Слід з'ясувати, що саме викликало задоволення, які позитивні відчуття учень пам'ятає. Для початку вчитель наводить приклад. Учні 3 – 4 класів можуть виконати вправу спершу письмово, потім зачитати.

«ВЧОРА І СЬОГОДНІ»

Учням пропонується пригадати, чого вони досягли за вчорашній день та порівнюють результати свого розвитку «вчора та сьогодні». Описують свою радість від позитивних змін.

«КОЛЬОРИ»

Для виконання потрібні медові фарби. Учні малюють на задану тему, наприклад, дерево, користуючись відповідними пальцями обох рук: використовуємо тільки зелену і коричневу фарбу: при чому зеленим кольором малюємо

тільки вказівними пальцями, коричневим – мізинцями. Малювати бажано обома руками – це сприяє розвитку симетричного сприйняття та дрібної моторики обох рук. Також бажано використовувати роботу в малих групах, де всі працюють над одним малюнком.

«ТРИ ВЧИНКИ»

Ні на аркуші паперу повинні записати 3 гарні вчинки, які вони зробили протягом останнього тижня. Згодом завдання ускладнюємо, пропонуючи обмежитись тільки шкільним життям, згодом – успіхами в навчанні. Потім по черзі прочитати написане. Інші учасники повинні похвалити однокласника за добрі вчинки.

«СХОДИНКИ УРОКІВ»

Учням роздаються картки із зображенням сходинок (за кількістю навчальних предметів) і пропонується розмістити предмети в порядку зростання значущості для дитини. Після виконання вправи пропонуємо розповісти, чому саме і що подобається у вибраних предметах.

«ХОЧУ БУТИ»

На дошці прикріплені картки з рисами характеру, якостями, властивими (не властивими) школярам. Учні по черзі вибирають картки, з рисою, якої б він хотів набути, пояснюючи, чому саме хотіли б бути такими. Риси: розумний, слухняний, чесний, балуваний, нечемний, спокійний, наполегливий, крикливий, неслухняний, веселий, допомагати іншим, неуважний, старанний, неохайний, доброзичливий, вихований, галасливий, сумний тощо.

«ХОЧУ, ТРЕБА, МОЖУ»

Учням пропонується на заздалегідь заготовлених аркушах, поділених на 3 частини, продовжити речення:

ХОЧУ

В школі я хочу...

Вдома я хочу...

З друзями я хочу...

ТРЕБА

В школі мені треба...

Вдома мені треба...

З друзями мені треба...

МОЖУ

В школі я можу...

Вдома я можу...

З друзями я можу...

«ЗАКІНЧИ РЕЧЕННЯ»

1. В школі мені _____
2. Коли я прийшов до школи, то в мене _____
3. Я вчуся, тому що _____
4. Коли я приходжу із школи, то мої батьки _____
5. Коли мені потрібно робити домашні завдання, то я _____
6. Хочу, щоб у школі _____
7. В школі мені подобається, тому що _____

«ПОМІНЯЙ»

Дітям пропонують покласти обидві руки на парту. Права – стиснута в кулак, ліва – лежить вільно. За сигналом (оплеск, стук тощо) положення рук змінюється навпаки. Поступово темп прискорюється. Можна виконувати під музику.

«КІЛЬЦЕ»

Всі пальчики руки по черзі з'єднуються з великим пучками. Вправа спочатку виконується повільно, а потім все швидше. Спочатку по черзі, а потім одночасно обома руками.

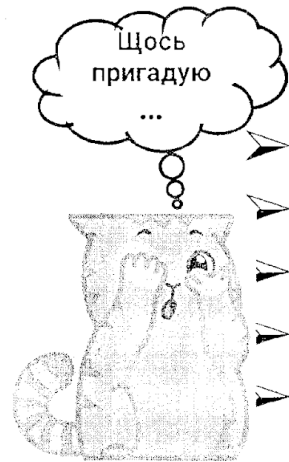
«ЩО ДОПОМАГАЄ, А ЩО ЗАВАЖАЄ»

На аркуші, поділеному навпіл, у першій колонці записують те, що учням допомагає навчатися, а в другій – те, що заважає. Потім у групах все обговорюється.

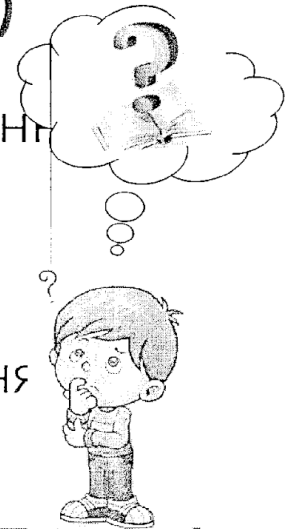
«ДОПОМОЖИ МАЙБУТНІМ ШКОЛЯРАМ»

Учні мають уявити ситуацію, що до школи прийшли дошкільнята, аби дізнатися про шкільне життя. Учні, на основі власного досвіду, мають розповісти про школу, довести необхідність навчатися успішно. Запитання для відповідей. Чому потрібно вчитися? Для чого нам знання? Що треба, аби гарно вчитися? Для чого в школі перерви між уроками? Як себе поводити на уроках і перервах?

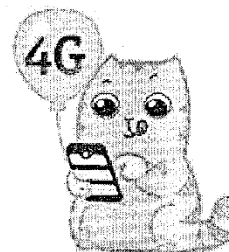
Мета І фази (актуалізація або виклик)

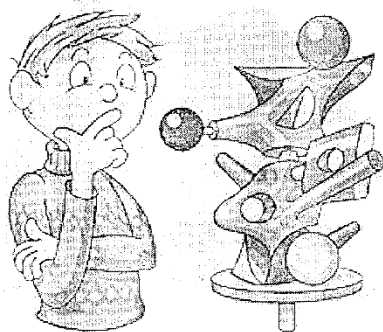
- Оживити в пам'яті учнів наявні знання
- Оцінити рівень знань учнів.
- Визначити мету навчання.
- Зосередити увагу учнів на темі.
- Представити контекст для розуміння нового матеріалу.

! **Методи і прийоми:** ЗХД, «семантична карта», «дерево передбачень», «кластер», «кошик ідей», «мозковий штурм»

Мета II фази (осмислення)

Порівняти очікування учнів з тим, що вивчається.

Виявити основні моменти.

Зробити узагальнення і висновки.

Поєднати зміст матеріалу з особистим досвідом учнів.

➤ Поставити проблемне питання.

! Методи і прийоми: «фішбоун (рибний скелет)», «читання (узагальнення) в парах», «спрямоване читання», «подвійний щоденник», «взаємне навчання», «діаграми Венна», «інсерт», «кубування», «ромашка Блума», «шість капелюшків мислення».

Прийом «Сенкан»

ПРИКЛАДИ:

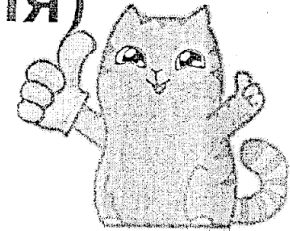
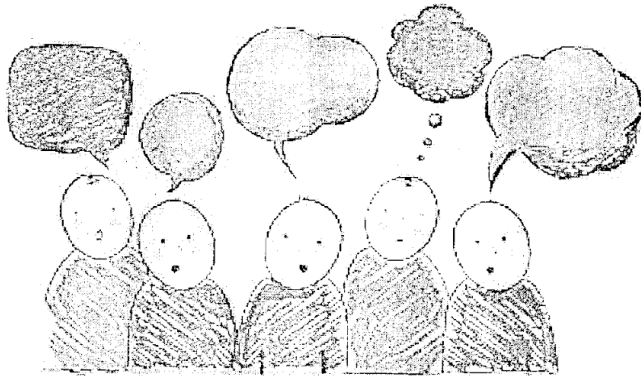
Тема: Богдан Хмельницький
Прикметники: сміливий, мужній
Дієслова: воював, звільняв, перемагав
Суть теми: він Україні волю здобував
Синонім: відомим гетьман він став

Тема: Лисичка
Прикметники: хитра, жадібна
Дієслова: обманула, з'їла, втікала
Суть теми: Вовка голодного залишила
Синонім: плутовка

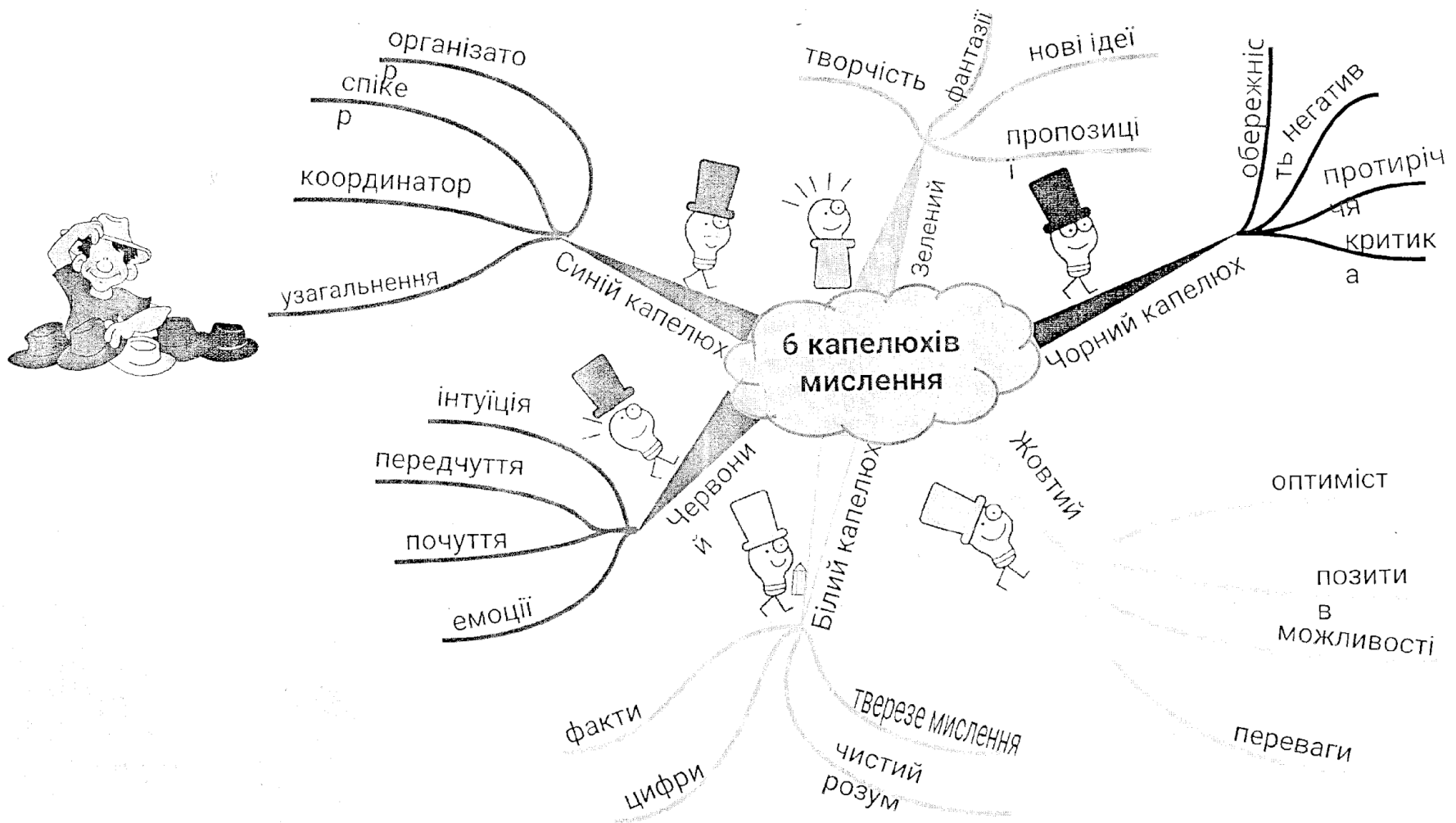
Тема: Україна
Прикметники: незалежна, вільна
Дієслова: процвітає, надихає, захищає
Суть теми: місце, де народився і живу
Синонім: Батьківщина

Мета III фази (рефлексія)

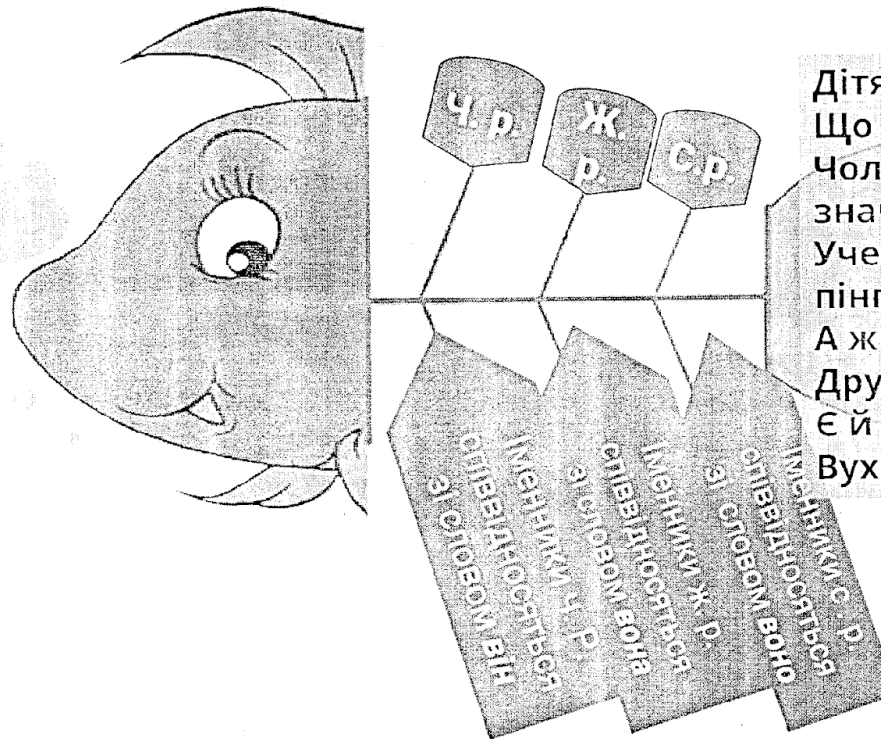
- Узагальнити основні ідеї.
- Обмінятися думками.
- Виявити особисте ставлення.
- Перевірити ці ідеї на практиці.
- Оцінити процес навчання.
- Поставити додаткові запитання.

Методи і прийоми: «Павутинка дискусії», «ЗХД», «есе», «сенкан», «дискусійні карти», «кластер», «бортовий журнал», «тонкі» і «товсті» питання»

Прийом «ФІШБОУН» (РИБНА КІСТКА)

Як визначити
рід іменників?

Дітям пам'ятати слід,
Що іменник має рід.
Чоловічий-
значить «він»:
Учень, хвіст, портфель,
пінгвін.
А жіночий рід - «вона»:
Дружба, ластівка, весна.
Є й середній рід «воно»:
Вуха, яблуко, вікно.

Українська мова. 4 клас

Припущення

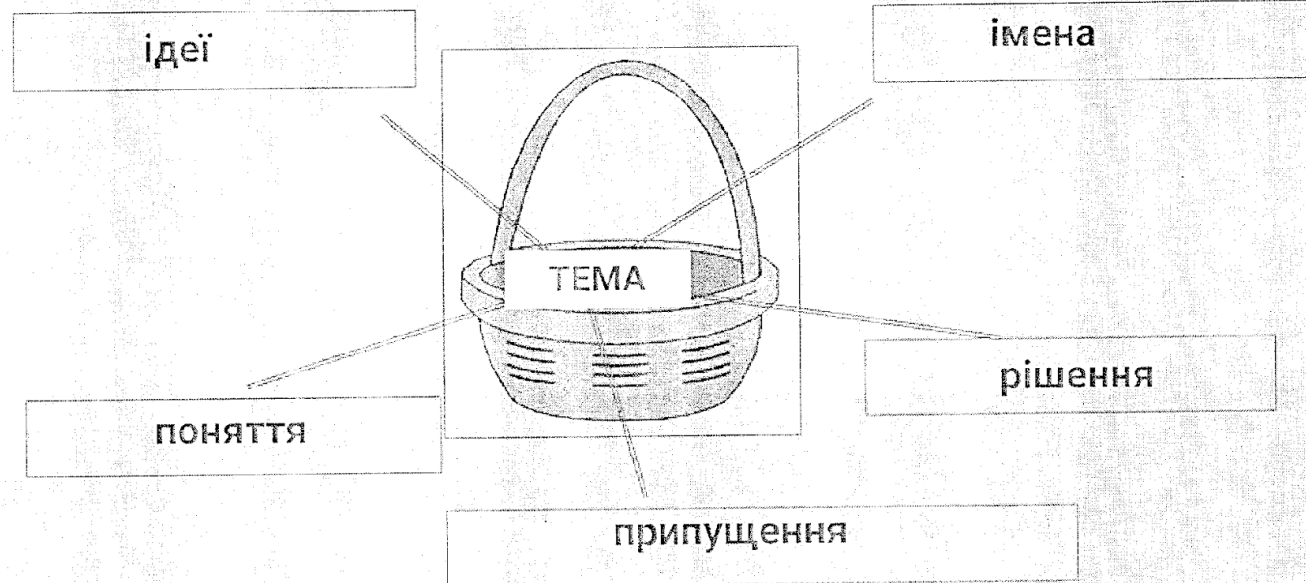
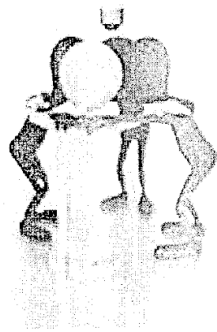

Ромашка Блума

Літературне читання. 4 клас

Прийом «Кошик ідей»

Прийом «Бортовий журнал»

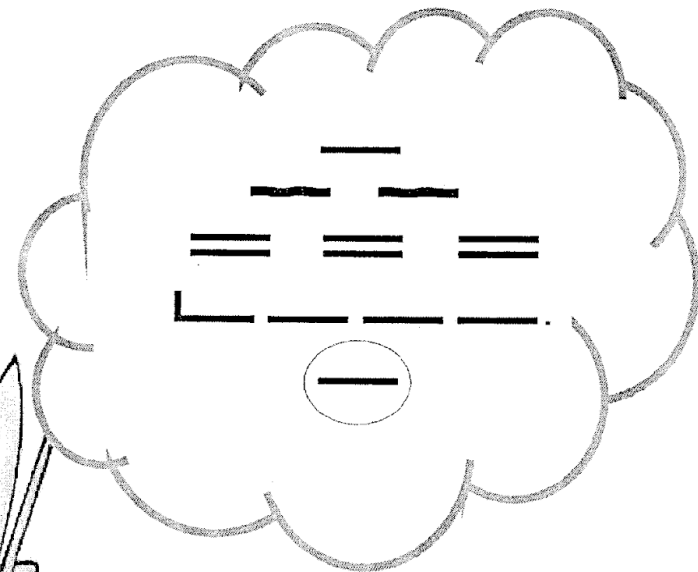
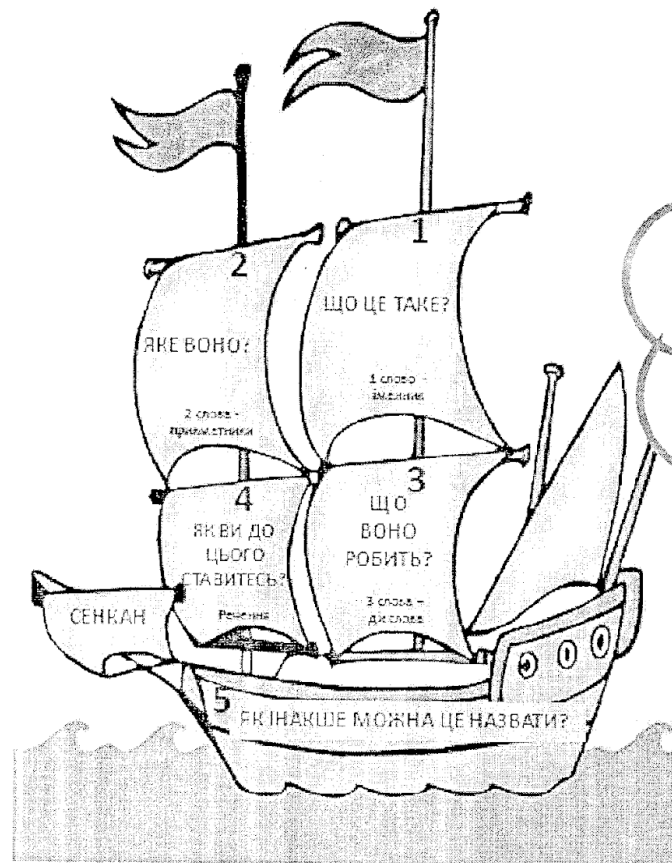

Що запитують?	Що нового я дізнався?
➤ Іменник відповідає на питання хто? що? і називає предмет. ➤ Іменники можуть бути істотами і неістотами. ➤ Іменники можуть бути власними і загальними назвами. ➤ Іменники змінюються за числами.	Іменник має рід: -іменники, які можна замінити словами він (мій) відносяться до чоловічого роду: хлопчик, кошик, Шевченко; -іменники, які можна замінити словами вона (моя) відносяться до жіночого роду: стежка, білка, Марійка; -іменники, які можна замінити словами воно (моє) відносяться до середнього роду: царство, сонце, озеро.

Українська мова. 3 клас

Прийом «Сенкан»

Методи і прийоми III фази (рефлексія)

Українська мова. 4 клас

Прийом « INSERT »

(умовні позначки)

Маркування тексту позначками

I – interactive –
самоактивізація

N – noting – нова інформація

S – system – системна розмітка

E – effective – ефективна
інформація

R, T } – reading and thinking –
читання та продумування

ВСТУП

РОЗДІЛ I. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ прийомів мотивації в структурі сучасного уроку.

1.1. Мотивація як шлях до якісної освіти.

1.2. Основні теоретичні поняття «учіння» і «мотивація».

РОЗДІЛ II. Мотивація навчальної діяльності.

2.1. Робота з текстом.

2.2 . Основа діяльнісного підходу до навчання.

2.3.Шлях використання інтерактивних технологій.

2.4 Шлях використання творчих завдань та методу проектів

2.5 Ігри та вправи для підвищення мотивації.

ДОДАТКИ.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.

Література:

М.Матюхіна «Мотивация учения младших школьников».

Електронні:

<https://naurok.com.ua/webinar/instrumenti-dlya-rozvitku-kritichnogo-mislennya-ditey>